

risicograad van het meest gevaarlijke agens, onverminderd de bepalingen in artikel 3, vierde lid.

2.12 Artikel 17

Het woord „ernstig” in het eerste lid dient te worden geschrapt.

Gedaan te Brussel, 14 december 1988.

De Voorzitter

van het Economisch en Sociaal Comité

Alberto MASPRONE

Advies over het voorstel voor een verordening (EEG) van de Raad houdende een gemeenschappelijke ordening der markten in de sector schape- en geitenvlees

(89/C 56/16)

De Raad heeft op 3 november 1988 besloten, overeenkomstig de bepalingen van artikel 198 van het Verdrag tot oprichting van de Europese Economische Gemeenschap het Economisch en Sociaal Comité advies te vragen over het bovengenoemde voorstel.

De Afdeling voor landbouw en visserij, die met de voorbereiding van de desbetreffende werkzaamheden was belast, heeft haar advies op 1 december 1988 opgesteld. Rapporteur was de heer Strauß.

Het Economisch en Sociaal Comité heeft tijdens zijn 261e zitting (vergadering van 14 december 1988) het volgende advies uitgebracht, dat met algemene stemmen (bij 8 onthoudingen) is goedgekeurd.

1. Inleiding

1.1. De voorstellen van de Commissie hebben tot doel, de regeling voor de sector schape- en geitenvlees verder aan te passen. Eerder in 1988 is via de toepassing van stabilisatiemechanismen al een belangrijke aanpassing doorgevoerd.

1.2. De hoofdgedachte bij deze voorstellen is dat de toepassing van de regeling zoveel mogelijk moet worden geharmoniseerd en de kosten ervan moeten worden verminderd. De Commissie erkent evenwel terecht dat er t.a.v. de produktievoorwaarden en het uiteindelijke produkt verschillen tussen de regio's in de Gemeenschap bestaan.

1.3. De Commissie stelt ook nieuwe onderhandelingen over de invoerregelingen met derde landen voor, hoewel dit geen deel uitmaakt van de bovengenoemde verordening van de Raad.

2. Algemene opmerkingen

2.1. Het Comité kan geen definitief advies uitbrengen over het voorstel van de Commissie om de

intracommunautaire aspecten van de marktordening te wijzigen voordat er opnieuw is onderhandeld over de invoerregelingen met derde landen. De Gemeenschap voert nog steeds voor 20% van haar behoefte aan schapevlees in, en aangezien de produktie een stijgende tendens vertoont, moeten de invoerregelingen ook toelaten dat de Gemeenschap in sterkere mate in haar eigen behoeften voorziet. Het Comité spreekt zich met name uit tegen een verhoging van het aandeel ingevoerd gekoeld vlees.

2.2. Desalniettemin wil het Comité zijn voorlopige oordeel over de Commissievoorstellen uiteenzetten.

2.3. Het Comité erkent dat het in verband met de voltooiing van de interne markt in 1992 nodig is, de regeling voor de sector schapevlees te harmoniseren. Een aantal voorgestelde wijzigingen is vrij radicaal, en daarom is het juist dat zij geleidelijk gedurende een overgangsperiode van 4 jaar worden ingevoerd.

2.4. In financieel opzicht leveren de voorstellen grote besparingen op voor de EG-begroting. Als de marktprijzen niet aanzienlijk gaan stijgen, betekenen de voorstellen een scherpe inkomensdaling voor de producenten.

Het Comité acht dit onaanvaardbaar, aangezien de inkomens in deze sector toch al tot de laagste behoren.

2.5. Het Comité vindt dat de bestaande zeven „schapevlees-regio's" in de EG uiteindelijk moeten worden teruggebracht tot twee, in plaats van drie, zoals de Commissie voorstelt. Dit zou een meer evenwichtige steun voor de zuidelijke regio's in Europa betekenen.

2.6. De produktie van schapevlees speelt een belangrijke rol bij het behoud en de verbetering van het plattelandsmilieu. De herziene marktordening mag hieraan geen einde maken.

3. Bijzondere opmerkingen

3.1. Bij de onderstaande opmerkingen wordt onderscheid gemaakt tussen de intracommunautaire en de externe aspecten van de voorstellen. De intracommunautaire aspecten hebben betrekking op de regeling die voor de periode na 1992 is gepland, op wijzigingen die met ingang van het verkoopseizoen 1989 zullen gelden, en op de overgangsmaatregelen voor de verkoopseizoenen 1989-1992.

3.2. Intracommunautaire aspecten

3.2.1. Wijzigingen vanaf januari 1993

Het Comité is het er mee eens dat de interventieregeling, die in deze sector nooit heeft gefunctioneerd, niet wordt voortgezet. Het is van mening dat steun voor particuliere opslag beter geschikt is om problemen op korte termijn op te lossen. Ook stemt het er mee in dat de toepassing van het *clawback*-stelsel niet langer in de regeling mag zijn opgenomen.

3.2.2. Het Comité stelt vast dat de variabele premie in de regio's waar deze werd toegekend zowel voor de producent als voor de consument voordelig is gebleken. Het vindt dat moet worden nagegaan of het mogelijk is, voor de hele Gemeenschap een systeem van variabele premies te doen gelden, zonder dat daarbij een *clawback*-stelsel nodig is. Een dergelijke flexibele regeling zou niet duurder hoeven te zijn dan een premie per ooi.

3.2.3. De door de Commissie voorgestelde premie per ooi wordt berekend op basis van een inkomensverlies dat voor de hele Gemeenschap hetzelfde is. Daarbij wordt geen rekening gehouden met de grote verschillen wat de produktiemethodes en -kosten, het soort produkten en de marktprijzen betreft. Zolang er nog geen sterkere harmonisatie van deze variabele factoren heeft plaatsgevonden, dienen de verschillende omstandigheden in de regio's bij de berekening van inkomensverlies en bij de steun via premies in aanmerking te worden genomen. Daarom stelt het Comité voor, in de nabije toekomst verder het afzonderlijke regionale inkomensverlies te blijven berekenen.

3.2.4. De problemen die ontstaan doordat wordt uitgegaan van een gelijk inkomensverlies voor de hele Gemeenschap worden nog groter door het feit dat het aantal produktiecoëfficiënten wordt verminderd. Het Comité vreest dat de meest kwetsbare producenten, waarvan velen in de probleemgebieden van de Gemeenschap wonen, hiervan het meeste nadeel ondervinden.

3.2.5. Wijzigingen die vanaf 2 januari 1989 gelden

Het Comité juicht het voorstel toe om voor elk ooienbestand in de EG per verkoopseizoen tweemaal een voorschot op de premie per ooi uit te betalen.

3.2.6. Of het voorstel om het begrip „in aanmerking komende ooi" opnieuw te definiëren in de zin van „ooi die heeft gelammerd vóór een bepaalde referentiedatum" enige invloed heeft, hangt hoofdzakelijk af van de voor iedere lid-staat vastgestelde referentiedatum. Het Comité wijst erop dat de tijd waarin ooien lammeren per lid-staat sterk verschilt. Bij het bepalen van de referentiedatum moet dus zeer zorgvuldig tewerk worden gegaan, zodat eerlijke producenten niet onbedoeld worden uitgesloten.

3.2.7. Het Comité dringt er bij de bevoegde instanties op aan, het voorstel om de premie per ooi uitsluitend uit te keren voor de eerste 500 ooien per bestand (1 000 ooien in de probleemgebieden) te herzien. Er dient op te worden gelet dat de regio's waar alleen extensieve landbouw met grote kudden mogelijk is, niet worden benadeeld. De premie per ooi dient ook in de toekomst op adequate wijze de kleinere producenten te ondersteunen.

3.2.8. Overgangsbepalingen voor de verkoopseizoenen 1989-1992

Het Comité is het er mee eens dat de beperking van het aantal regio's en de wijziging van de coëfficiënten gedurende een overgangperiode geleidelijk moeten worden ingevoerd, aangezien zij rechtstreeks van invloed zijn op het inkomen van de producent. De afschaffing van de interventieregeling dient eveneens geleidelijk te gebeuren.

3.2.9. Voor de invoering van flexibele, in de gehele EG geldende variabele premies, vergelijkbaar met de premies die momenteel in het Verenigd Koninkrijk worden toegekend, is ook een overgangperiode nodig.

3.3. Externe regeling

3.3.1. Het Comité beseft ten volle welke problemen verbonden zijn met nieuwe onderhandelingen over zelfbeperkingsovereenkomsten met derde landen. Het stelt vast dat de Raad de Commissie de bevoegdheid heeft verleend voor het voeren van onderhandelingen met derde landen. Gezien het grote belang van de invoer mag de Raad zich niet over de intracommunautaire

aspecten van de regeling uitspreken voordat deze onderhandelingen zijn beëindigd. De producenten in de Gemeenschap worden al getroffen door de stabilisatiemechanismen. De nadelen die het gevolg zijn van aanpassingen moeten daarom zowel door de communautaire producenten als door de producenten in derde landen worden gedragen.

3.3.2. De Commissie houdt op het ogenblik gesprekken over de toekomstige invoerovereenkomsten met derde landen. Voor Nieuw-Zeeland heeft de Commissie de volgende voorstellen gedaan :

- Vermindering van de volgens de zelfbeperkingsovereenkomst toegestane 245 000 ton per jaar tot 205 000 ton. Dit voorstel houdt in dat Nieuw-Zeeland nog steeds meer schapevles naar de EG kan uitvoeren dan het de afgelopen vijf jaar heeft gedaan. Het Comité dringt er daarom bij de Commissie op aan, deze hoeveelheid nog verder te verminderen.
- Verhoging van het percentage gekoeld vlees binnen de zelfbeperkingsovereenkomst, zodat de invoer in

1992 tweemaal de huidige omvang kan bereiken. Aangezien de invoer van gekoeld vlees de markt ernstig kan verstoren, stelt het Comité voor, de maximale hoeveelheid aanzienlijk te verlagen.

- Verlaging van de invoerrechten tot het nultarief. Het Comité kan hiermee alleen akkoord gaan als het in te voeren systeem voor prijscontrole ervoor zorgt dat de prijsregelingen in acht worden genomen.
- Opheffing van kwetsbare gebieden. Hoewel het Comité het ermee eens is dat de voltooiing van de interne markt dit vereist, denkt zij dat hiervoor vier jaar in plaats van de voorgestelde twee jaar dient te worden uitgetrokken.

3.3.3. Het Comité wijst erop dat de invoer uit andere derde landen niet onaanzienlijk is en dat over de voorkeurbehandeling voor deze landen eveneens opnieuw moet worden onderhandeld.

Gedaan te Brussel, 14 december 1988.

De Voorzitter
van het Economisch en Sociaal Comité
Alberto MASPRONE
